on L. teotsenud Linnadeliidu juhatuse abiesimehena, a-st 1921 Vabadussõjas langenud kangelasi mälestava Tartumaa komitee esimehena, a-st 1924 jahi- ja kalapüügi seltsi „Vambola“ esimehena, a-st 1924 kõrgema kunstikooli „Pallase“ kuratooriumi esimehena, a-st 1925 Kaitseliidu Tartu maleva juhatuse liikmena, 1927—34 Eesti omavalitsuste kindlustusseltsi „Oma“ juhatuse abiesimehena, a-st 1931 Tartu Lennuühingu ja hiljemini Tartu Vabatahtliku Õhukaitse Ühingu esimehena ning a-st 1934 Tartu Kõrgema Muusikakooli kuratooriumi esimehena. Ka on L. aktiivselt osa võtnud „Vanemuise“ seltsi, Noorte Kotkaste Tartu maleva jt. organisatsioonide tegevusest.

Isikl. saadud andmed; Post. 1933, nr. 160. *T.*

***LUKK, Aleksander,** majandustegelane, oli pärast lahkumist (1926) kaubandus-tööstusministeriumi tööstusosakonna juhataja kohalt kaubamaja „Vennad Uibopuu“ teenistuses ja asutas 1928. a. oma Tehnilise ja Kaubandusliku Agentuuri; selle juhina on ta töötanud tänini.

Isikl. saadud andmed. *T.*

LUMILILL, vt. **AAV, Herman.**

LUNDBORG, Einar Paul Albert Muni, rootsi rahvusest E. Vabadussõja tegelane, sünd. 5. IV 1896 ukj. Kalkuttas rootsi misjonäri pojana, lõpetas Upsala gümnaasiumi ja Stokholmi sõjakooli (1916) lipnikuna, teenis Rootsi sõjaväes 1914—18 ja võttis 1918 vabatahtlikuna osa Soome vabadussõjast, kus ülendati ülemleitnandiks. Teeninud 1918. a. lõpupoolel Saksa sõjaväes, siirdus ta s. a. dets-s tagasi Rootsi sõjaväkke ja tuli veebr-s 1919 Rootsi vabatahtlikkude korpusega (õieti kompaniiga) E. Vabadussõtta, kus ta ülendati kapteniks märtsis 1919. L. teenis s. a. apr-s lühikest aega laiaröövpmelisel soomusrongil nr. 5 ja määrati soomusauto „Kalevipoja“ ülemaks, kellena võttis osa lahinguist lõunarindel kuni a. lõpuni. Lahkunud Eesti teenistusest juunis 1920, astus ta hiljemini Rootsi lennuväkke. L. sai rahvusvaheliselt tuntuks Itaalia põhjanaba-ekspeditsiooni juhi kindral U. Nobile ja ta kaaslaste päästmisel 1928; surn. 27. I 1931 ukj. Linköpingis lennuõnnetuse tagajärjel. — E. Vabadussõjast osavõtnud välismaa vabatahtlikest on kapten L. üks teeneterikkamaid; ta omandas laialdase kuulsuse ja lugupidamise oma silmapaistva vahvusega. L. on E. Vabadusristi kavaler.

„Sõdur“ 1931, nr. 5/6; sõjaministeeriumi arhiivist jm. saadud andmed. *O. K.*

LUNDSTRÖM, Ernst Hjalmar Johannes, rootsi kirikuõpetaja ja -ajaloolane, sünd. 17. VIII 1871 ukj. Rootsis Filipstadis, lõpetas Upsala ülikooli usuteaduskonna 1900. L. toimis a-st 1905 kirikuõpetajana Rootsis; surn. 1922 Ekshäradis. — Rootsi arhiivides ja 1913 Baltimaade arhiivides teostatud uurimise tulemusena avaldas L. kirikuloolise teose „Bidrag till Livlands kyrkohistoria under den Svenska tidens första skede“ (Upsala, 1914), milles käsitellakse ajavahemikku 1621—60.

R. L u n d s t r ö m'ilt (Rootsist) saadud andmed. *O. S.*

***LUTS, Karl Friedrich,** keemik ja seltskonnategelane, on a.-s. „Esimese Eesti Põlevkivitööstuse“ (endise, kuni 1936. a-ni, Riigi põlevkivitööstuse) õlivabriku ja laboratooriumi juhataja ja a-st 1936 ühtlasi selle põlevkivitööstuse juhatuse liige, olnud ka seltskondlikult agaralt tegev, ms. Kohtla-Järve Põlevkivi Kaevanduse Hariduse Seltsi esimehena asutamisest saadik. A-st 1937 on ta Loodusvarade Instituudi liige. L. on avaldanud üle 30 artikli põlevkivi kohta ajakirjus „Brennstoff-Chemie“, „Chemiker Zeitung“, „Oil and Gas Journal“, „Gorjutšije Slantsõ“, „Tehnika Ajakiri“ ja LUS-i Aruandeis ning peale selle hulga kirjutisi ajalehis „Pealinna Teataja“, „Eesti Päevaleht Peterburis“, „Sotsialdemokraat“, „Rahva Sõna“, „Vaba Maa“, „Ühendus“ jt. L-u töist on ulatuslikem ja tähtsaim „Der estländische Brennschiefer-Kukersit, seine Chemie, Technologie und Analyse“ (Tall., 1934), mis sisaldab mitmeid algupäraseid uurimistulemusi; ta teos „Põlevkivi“ ilmus Tartus 1939.

Isikl. saadud andmed. *P. K-n.*

***LUTS, Oskar,** kirjanik, on avaldanud jutustised „Õpilane Valter“ (1927), „Udu“ (1928), „Pankrot“ (1929), „Avasilmi“ (1932), „Tuulesellid“ (1933), „Tagahoovis“ (1933), „Vaikne nurgake“ (1934), „Väino Lehtmetsa noorpõlv“ (1935) ja „Sügis“ (1938); memuaaride seeria: „Vanad teerajad“ (1930),

Eesti biograafilise leksikoni tÃƒÂ¤ienduskÃƒÂ¶ide, 1940, lk. 189